

A zobori fehér barátok

Fehér papok ottant [Zobor-hegy] laktak, és úgyhogy szoktak nekik vinni vagy ajándékot a faluból, úgy mint vagy csibét vagy malacot, vagy na, olyan élelemféléket. És aztán rájöttek..., egyszer csak az történt, hogy aki oda bement, má onnan az ki nem gyött. És osztán majd kevesig vártak, hát ott se úgy ment a sors, osztán vót úgy, hogy aki elment, hát elment vele a férje, és aztán hát ott várt és várt. Hát hogy majd gyün ki. Hát nem gyött. Hát oszténgat bezörgött, és akart bemenni. Hát nem engedik. Hogy ott nem vót senki, nincs senki. De osztán annyi ereje vót, hogy mégis behatolt, hát má a feleségét élve falaszták be a falba. Úgyhogy kiszedték a falat, és oda beállították, és befalaszták, és aztán annak ott el köllött pusztulni. Csak akkor gyött ki az. Hát osztén mikor má szétrombolták azt a területet – hát hisz nem is régen láttam ott a fal töveit, mikor Zoborba laktunk, akkor jártunk arre – hát ott sok-sok csontok vótak arre a falakba. Még olyak is megtörtéllettek. Aztán szétzavarták onnan őket.